

Intervenció del conseller Romeva Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, Raül Romeva

Madrid, 22 de maig de 2017

Em satisfà enormement poder-me dirigir a tots vostès per poder compartir reflexions i donar a conèixer els nostres plantejaments sobre el futur que estem construint a Catalunya i sobre com es configuren els espais de relació entre nosaltres.

Ens presentem aquí en nom del Govern de Catalunya i d'una majoria parlamentària que va obtenir un folgat suport a les urnes amb el ferm compromís de donar la paraula al poble sobre el seu futur polític.

Com se sap, Catalunya té una societat heterogènia, oberta, plural. També el seu actual Govern, on conflueixen persones de diferents visions i sensibilitats, i també trajectòries diverses. El Govern català i la majoria parlamentària que li dona suport han sabut gestionar amb èxit les diferents polítiques que naturalment existeixen entre formacions que van des de l'esquerra més transformadora fins als postulats de la democràcia cristiana, passant per socialistes, liberals i moltes altres persones sense adscripció prèvia. Aquesta pluralitat ens enriqueix i ens permet ser més representatius del conjunt d'una societat com la catalana que és en sí mateixa molt diversa.

Però, encara que alguns, si en alguna qüestió hi ha una amplíssima coincidència és a l'hora de reclamar que se celebri un referèndum per decidir sobre el nostre futur. Les diferents enquestes mostren que entre un 70% i un 80% dels catalans són d'aquesta opinió, independentistes, molts, contraris a aquest projecte, alguns; indecisos, altres; radicalment demòcrates, tots.

I és que es posa damunt de la taula una proposta cívica, pacífica i amb evident voluntat de diàleg. Aquesta és la voluntat que avui ens porta aquí a Madrid. És aquesta una ciutat oberta i cosmopolita, atenta a la modernitat i amb un lloc propi al món global com a pont entre cultures i continents. Una ciutat que conec bé perquè vaig néixer aquí.

Malgrat tot, aquesta apertura al món del Madrid- ciutat xoca estrepitosament contra el mur d'unes estructures estatals anquilosades i que es deixen portar per interessos creats i per informacions esbiaixades. És aquest Estat, qüestionat en la seva essència i fràgil en la seva concepció encara que poderós, el que es nega a escoltar, a parlar i a arribar a acords.

Tot i així, des de Catalunya valorem enormement els llaços familiars, d'afecte, d'amistat i de fraternitat que ens uneixen amb els diversos pobles d'Espanya. Som molts els catalans que tenim orígens en altres llocs de la Península i els seus paisatges i les seves gents formen part de nosaltres. No volem perdre res de tot això i sabem que no serà així. Tampoc quan

tinguem un Estat propi. El nostre únic interès està en construir ponts que ens permetin salvar les rases que avui dificulten la nostra relació, mitjançant nous llocs de trobada, refundant la nostra relació des del ple reconeixement mutu.

I és que el que proposem no és un plantejament maniqueu. No es tracta d'uns contra els altres. Catalunya no va contra ningú. Del que es tracta en realitat és de determinar com, tots nosaltres, volem que siguin les nostres relacions i com afrontar les discrepàncies.

Perquè no cal enganyar-se, quan es parla del “problema català” o de no se sap quins reptes o desafiaments se està desenfocant la qüestió. No hi ha un problema català. Avui Espanya té un problema: Espanya es juga la seva democràcia a Catalunya. Resultat evident que les antigues estructures no responen a les noves demandes de la ciutadania davant dels reptes del present. La tradició, la inèrcia o la comoditat no serveixen com a excusa. A Espanya, de fet a tot Europa, emergeix una nova ciutadania que demana més proximitat i més democràcia real. D'això tracta la proposta catalana.

Per entendre aquesta proposta, de més i millor democràcia que plantegem cal observar-la sota un prisma europeu. El conjunt dels pobles d'Europa estan decidint com reconfigurar la seva convivència i com articular un projecte comú a partir de les seves identitats i sobirania respectives.

Així ha estat al llarg de la història. Nous Estats han aparegut, noves iniciatives conjuntes han vist la llum i tot això ha estat incorporat amb esperit pragmàtic a la idea d'Europa. Estic segur que tots els demòcrates coincidim que en el futur d'Europa s'ha de definir amb base a la seva llibertat. I no a la imposició.

Moltes vegades han estat avatars històrics diversos, unions dinàstiques forçades, enfrontaments, etc els que han configurat el mapa europeu i les seves relacions. El que plantegem és que ara sigui definitivament la voluntat popular la que legítimi una nova unió en la diversitat, però de de la llibertat. Ningú a Catalunya proposa aïllar-se. Al contrari, la nostra terra sempre s'ha caracteritzat per les seves connexions amb Europa, amb el Mediterrani i per tot arreu. El que es proposa és retrobar-nos lliurement, sense imposicions, en el context d'una Europa que accepti la identitat de cadascú. Una Europa que sàpiga generar una nova identitat europea que emani de la voluntat de viure junts, de la lliure elecció, de compartir trajecte i del fet de tenir referents comuns, tant culturals, com de justícia social i també sentimentals.

Espanya ha d'actuar de manera diferent a com ho ha fet en els últims tres segles, si es vol equiparar d'una vegada per totes a un model plenament assentat a Europa. Ha de trencar la lògica d'una història de desacords i ho hem de fer en col·laboració, com dos països capaços d'acordar la manera com decidim el nostre futur.

Així doncs, des d'una visió conscient de la realitat en la qual vivim, aquesta mà estesa al diàleg que oferim des de Catalunya ha de ser interpretada com una triple oportunitat: Per a Catalunya, per Espanya i per al conjunt d'Europa. La forma en què resolguem l'equació

entre les aspiracions democràtiques dels ciutadans i ciutadanes i el necessari enfortiment de les sinèrgies entre pobles pot marcar el futur d'Europa. Tenim, doncs, l'ocasió de ser també un model a escala continental, una ocasió que no hauríem de malmetre. Acceptin la invitació. No ho facin per Catalunya. Facin-ho per Espanya i com una posta de futur.

Moltes gràcies.